

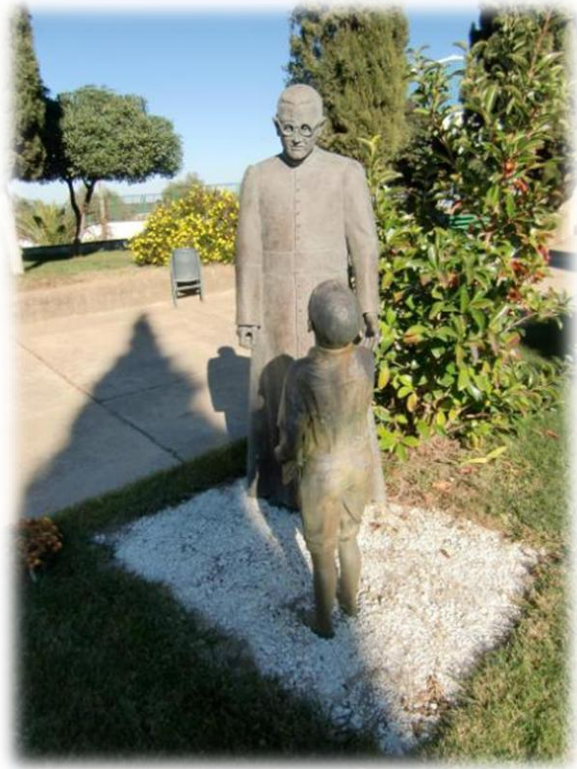
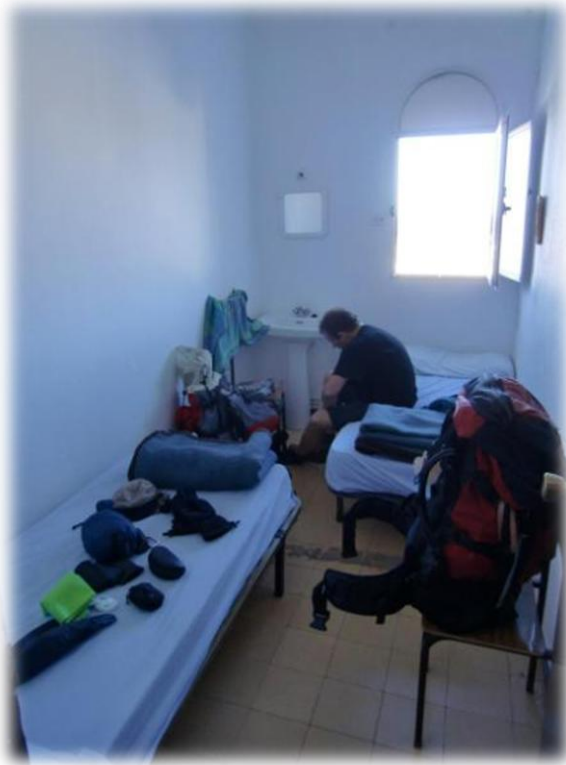
Het pellen van de schors van de kurkeik moet zorgvuldig gebeuren, anders loopt men het risico dat de onderliggende weefsels beschadigd worden en de boom sterft. Het brandhout van de kurkeik wordt ook steeds ontdaan van de kurk. De kurkeik kan 250 jaar oud worden.

Deze avond overnachten we in het oude klooster dat nu ingericht is als albergue voor de pelgrims. De albergue wordt nog enkel gerund door vrijwilligers en het klooster wordt enkel nog onderhouden door giften. De pelgrims krijgen er een overnachting en een avondmaal en mogen eveneens een gift doen.

We krijgen er een oude kloostercel aangeboden. Even later komt ook de groep Spanjaarden aan. Nog wat later komt de Zwitser Sebastian eveneens aan.

Het klooster is mooi en goed onderhouden maar beschikt niet over verwarming. Zolang de zon schijnt is er geen probleem maar eens de zon weg is, is het er ijskoud.

De oogst van de olijven is volop aan de gang en het is aanschuiven om de olijven af te leveren bij de groothandel. Ik merk nu ook dat alle olijven geoogst worden of ze nu rijp zijn of niet.

Onder de middag is het klooster (albergue) gesloten. Je kunt dan kiezen of je laat u binnen opsluiten of je gaat naar buiten. Wij hebben voor dit laatste gekozen en houden liever onze siesta in de zon.

Behalve drie Spanjaarden is hier de voltallige groep pelgrims (Sebastian neemt de foto) aanwezig. De man links vooraan met de snor is de hospitalero (vrijwilliger).

Zondag 8 december 2013

- Van : Alcuéscar
- Naar : Cáceres
- Afstand : 39 km
- Duur : 9 uur

We hebben het deze nacht in de kloostercel enorm koud gehad. Het heeft deze nacht dan ook flink gevoren. De douche laten we aan ons voorbijgaan. Er is wel warm water maar er is niets van verwarming in het gehele gebouw.

Het duurt zowat tot de middag eer het echt opgewarmd is en we terug in korte broek kunnen stappen.

Al vanaf de achtste eeuw na Christus gaan pelgrims op weg naar Santiago de Compostela, een bedevaartsoord gelegen in het noordwesten van Spanje. Spijts een wisselend succes doorheen de eeuwen is de praktijk nooit helemaal verdwenen. De pelgrimage heeft altijd een aantrekkingskracht op mensen uitgeoefend. Vorig jaar zijn er 192.488 pelgrims aangekomen in Santiago de Compostela of een gemiddelde van 527 pelgrims per dag.

Even iets over de sint-jakobsschelp. Vroeger had deze schelp een geheel andere naam. Pelgrims spraken onderling af om een schelp te dragen op een zichtbare plaats zodat pelgrims elkaar zouden herkennen.

Hoe groter de schelp hoe beter de pelgrims zich van ver lieten herkennen. Een bijkomend voordeel van het dragen van de schelp was dat struikrovers al vlug pelgrims met rust lieten want pelgrims hadden toch niets waardevols bij zich.

Uiteindelijk werd er dan algemeen gekozen voor de huidige sint-jakobsschelp omdat dit een grote en robuuste schelp is en in vele zeeën terug te vinden is.

Ook de olieraffinaderij Shell gebruikt deze schelp, sedert 1900, als embleem. Voorheen was hun embleem een mosselschelp.

Hier heeft een pelgrim zijn schoenen gewisseld of heeft hij er de brui aan gegeven?
Pelgrimswegen in Spanje worden aangeduid met stenen zoals hierboven of met gele pijlen. In tegenstelling tot andere wandelwegen zijn de gele pijlen op de camino's maar in één richting aangegeven, dus enkel in de richting van Santiago de Compostela.

Vandaag is het onze laatste stapdag. We eindigen in Cáceres omdat we van daaruit een goede verbinding hebben (met de bus) naar Madrid. Cáceres is de hoofdstad van de gelijknamige provincie.

We komen voorbij een kleine luchthaven die in een vrij desolaat landschap gelegen is. Onze tocht zit er ver op. Wat het weer betreft mogen we zeker niet klagen. We hebben geen enkele keer regen gehad en hebben alle dagen kunnen genieten van de zon.

Aanvankelijk was het de bedoeling om in de albergue van Valdesalor te logeren. Dit dorpje bevindt zich op zowat 10 km van Cáceres. Buiten de albergue is er enkel nog een café waar slechts kleine hapjes te verkrijgen zijn. Dat is dan ook de reden dat we 10 km verder gestapt zijn dan voorzien.

148 km hebben we op deze tocht afgelegd. Daarmee komt de teller van “Op weg naar Compostela” te staan op 1.565 km.

We brengen 's avonds nog een bezoek aan het oude stadsgedeelte van Cáceres. De kerstsfeer is er alom aanwezig. De "Oude stad van Cáceres" is door de Raad van Europa in 1968 uitgeroepen als derde meest monumentale plaats van Europa na Praag en Tallin en de stad werd opgenomen op de lijst van het werelderfgoed in 1986. Cáceres kreeg nog andere prijzen en vermeldingen, in 1996 kreeg de stad de Pomme d'Or voor zijn toeristische verdienste.

Op de achtergrond zie je de twee torens van de kathedraal. In februari 2014 zet ik mijn tocht van in deze stad verder. Dan doe ik het traject Cáceres – Salamanca. Hopelijk zijn de weergoden ons dan weer goedgezind.

Andere reisverslagen van deze pelgrim kun je terugvinden op www.berglucht.be en vervolgens de link “GR50+” aanklikken.

Erwin Sabbe : Erwin.sabbe@telenet.be

Ludwig D’Haese : benaltijdweg@gmail.com

Foto’s : Erwin Sabbe en Ludwig D’Haese